

Hitbizomány

– avagy:

Úgy tűnik, nemcsak a nép, de a politikai osztály is leválthatatlan!

Nézem a tévét. Az amerikai pénzen kistafrungozott, Ludas Matyi nevére is árnyékot vető Gordon gyerek nyomul ezerrel. Mindeközben Fodor Gábor pártot alapít. Bokros Lajos is pártot alapít, és Kóka Johny is szivárog vissza a kertek alatt. A rendszerváltozásnak nevezett össznépi átverés gárdája és csatolt részei. Csak közülük lehet, még pontosabban SZABAD választani az állítólag szabad választások alkalmával!

Ez kérem tisztelettel, a jelek szerint manapság (talán unijós, vagy a nagyvízen túlról jövő) előírás, úgymondhatnánk uká! Ugyanaz a politikai, de még inkább hatalmi erő, csak most osztódással szaporodik. Az érdekeknek megfelelően némileg átrendezik a helytartóságot. Lényegi változás azonban nem történik, (neo)liberalizmus nélkül egyszerűen nem lehet meg a magyar! Nem engedik! Nehogy véletlenül nemzeti húrok pöngetésibe kezdjen, és ne adj' Isten magára találjon, mert akkor nagyon könnyen arra a felismerésre juthat, hogy erre, a halál kultúráját istenítő életellenes, a földet, hazát, nemzetet kiszípolozó, a szó legszorosabb értelmébe véve embertelen létezési módra neki az égadta világon semmi szüksége nincsen.

Pedig nemcsak itthon, de már szerte Európában is elégük van az embereknek a liberalizmusnak csúfolt, kizárólag az egyenlőknél is egyenlőbbek, értsd: a kivételezetek számára fenntartott kirekesztésdiből! Majd mi megmondjuk, hogy a tolerancia jegyében mit lehet, mit kell tolerálni és mit nem! Elvégre a mi szabadságunk tiszteletben tartása a legfontosabb! A helyzet komolyra fordult, maga az egykori NDK-s fő hallja kend, Angela Merkel találta azt mondani a múltkor, hogy elégük van most már a multikultiból.

A Nagyvíz túlsó partján, a messzi Amerikában már hosszú ideje bebetonozták a két-párti politikai váltógazdálkodásnak csúfolt (vagy hazudott?), szintén a nép feje felett levezényelt véleménydiktatúrát, mely törzsfejlődési szintjén manapság ért el a következő fokozatra, lassan, de biztosan a szemünk előtt született meg a rendőrállam. Efelé haladunk mi is, még pedig ezerrel!

Most már a netes kommenteknél (hozzászólásoknál) is cizellátnak, óvatosan és körültekintően kell fogalmazni, mert úgy járhatunk, mint az egyszeri önkényes székházfoglaló, gyün a XXI. századi csengőfrász, kettőt sem pislantunk, és már ott van értünk a rendőrautó a ház előtt.

Mégsem választhatunk másból, csak abból a '89-ben úgy tűnik külföldiek által nyakunkba ültetett csapatból, és a később „C” típusú nemzetbiztonsági vizsgálatnak csúfolt parasztkiváltás után hozzájuk csapódó önkéntes mérvadók közül, akik rövid két évtized alatt, szinte végzetes mértékben tönkretették ezt az országot. Nincs más, nem lehet más, nem indulhat más!

A jobbik, mint kivételt erősítő szabály, hibaszálalékként valahogy mégis csak bekerült a Törvényhozás Házának falain belülre, amolyan biztonsági szelep szerepét betöltve. Időnként kicsap a gőz. Amíg ilyen mértékű a támogatottságuk és nem növekszik – márpedig a pártnál a legkisebb jelét sem látjuk annak, hogy törekednének a támogatottság növelésére, sajnos – addig nincs baj. Ha pedig valamilyen baj történne, már arra az esetre is készen áll a vészforgatókönyv, most tesztelték, a miniszterelnök egyszerűen utasítja a rendfenntartó szervek főnökét, a belügyminisztert, tiltáná mán be az adott, neki nem tett szó és mások érzékenységét sértő politikai csoportosulást! Hogy ez a csapat éppen egy parlamenti párt, ugyan kérem, kicsire nem adunk, nagy meg nem számít, ahogy tartja a mondás.

Mielőtt még valaki azt mondaná, hogy ez fantazmagória, annak felhívom a figyelmét, hogy amerikanizálódunk, mégpedig erőteljesen! Igaz, mi még nem tartunk ott, mint a nagyvíz túlsó partján, ahol a hazafias törvény (Patriot Act) értelmében gyakorlatilag az utcáról vihetnek el amolyan „se szó, se beszéd” eljárás keretében terrorizmus címszóra hivatkozva, mindenféle tárgyalás és bíróság nélkül, nálunk, – szigorúan unijós alapon, természetesen – egyelőre még csak a magántulajdon központi szinten történő elvételét vették tervbe.

És nem lehet, ó pardon, NEM SZABAD másból választani, csak az egyszer, többször már levitézlett, az országot el- és ki-árusító, a hazát és az embereket szinte végzetesen tönkre tévő bagázsából. Más szóba se jöhet. Jelentkeznek, kéri vissza a

labdát, rúgnák tovább a pötytyöst, mintha mi sem történt volna, és különben is, náluk van az a legjobb helyen, elvégre annak idején ők kapták meg, mintegy hitbizományként.

Az ember azért lombozódik le, keseredik el az ilyen helyzetek megképződésekor, és az efféle nyomulás láttán, mert amennyi pénzt, időt, energiát ezek az emberek belefeccöltek egy ország, egy nemzet, egy nép tönkretételébe, ennyi erőből jót is cselekedhettek volna, és akkor nem kellene ilyen csatározásokat vívniuk nap mint nap, hiszen a nép, az istenadta – különösebb unaforradalom nélkül – önként és dalolva húzná be rájuk az x-et a szavazófülkékben.

Pető Iván ugyan még nem hallat magáról, de gondolom, ami késik, nem múlik. Nem úgy Bauer Tamás, a másik ÁVH-s ivadék. Heller Ágnes társaságában most éppen az osztrák sógoroknál küld le bennünket megalázóba.

Az SZDSZ-szel félelmetes analógiát mutató (emlékeznek még, a párt már gyakorlatilag nem létezett, de a parlamentben még kitarotán nyomogatták a gombokat) ma már gyakorlatilag szintén nem létező LMP vezetőjéről pedig – szigorúan a választások után –, megtudhattuk, hogy Szakasis Árpád dédunokája. És az i-re a pontot kétségtelenül az teszi fel, hogy a mindig győztesek által megírt történelmet is, legyen bármilyen kitűnő és kvalifikált történész, de mégiscsak Kun Béla leszármazottja, Kun Miklós kutatja, magyarázza el és meg nekünk a televízió képernyőjén keresztül. Ezek után mondja valaki, hogy vannak még véletlenek!

Mintha hitbizományként kapták volna örökül ezt az országot a politikai osztály tagjai a felmenőiktől. A vérvonal, ez most már világosan látható, öröklődik. Apuka a körülmények szerencsétlen áldozataként – nem volt más választása, a családja érdekében nem tehetett másként – besúgó volt, sebj. Hol találjuk később a fiúgyermeket? Egy párt közvetlen vezetésében a lelkészként fungálva. BINGÓ! Az imént egyeztünk meg, hogy véletlenek pedig nincsenek. Ezek a leszármazottak valahogy mindig a politika, vagy a hatalom közelében kötnek, kötöttek ki. Mindegy, csak dolgozni, tisztességes munkát végezni ne kelljen!

Más, kívülről ide be nem kerülhet! Legfeljebb gondos ellenőrzés után, és akkor is csak bizonyos szintig! Te pedig, szerencsétlen adósrabszolga barom, aki velem együtt húzod az igát nap, mint nap, megszívod! Hipp-hopp, ripsz-ropsz módra hirtelen meghozott, mondjuk önkormányzati rendeletek miatt! Hirtelen nem is veszed észre, a rezsisökkentés örömmármorában, amit az egyik kezükkel adtak, azt a másik kezükkel, még ugyanabban a pillanatban, többszörösen visszaveszik. Azon kapod magad, hogy teszem azt tavaly még nem kellett helyi iparúzési adót fizetned, mert olyan kevés volt a bevétel, hogy nem ütötte meg a minimumszintet, no, de sebj, rólad sem feledkeztünk ám el, idétől ilyen már nem lesz, mindenkinek fizetni kell! Teszem azt olyan kicsi (35 nm, garzon méret) lakásban laksz, ami után tavaly még nem kellett építményadót fizetned, mivel méretileg nem ütötte meg a minimumszintet, no, de sebj, rólad sem feledkeztünk ám el, idétől ilyen már nem lesz, mindenkinek fizetni kell!

És akkor hajrá Magyarország, meg hajrá magyarok? Na, ne vicceljünk már!

A régi, május elsejei felvonulásokról szóló kabarészám jut hirtelen az eszembe, amikor a riporter, minden második mondatában figyelmezteti Markos Gyurit, hogy „de nem ezt beszéltük meg”. Asszem szólhatna most mán valaki az urbanus frazeológiában (városi szóhasználatban) újabban csak FIZESS-re átkeresztelt egykoron fiatal és egykoron demokrata társulatnak, hogy gyerekek, tényleg nem ezt kértük, tényleg nem ezt beszéltük meg!

Egy a lényeg! Csak azok közül választhatsz, akik már bizonyították... Mit is?

Mégis, csak közülük választhatsz! Csak ők szalonképesek, komilfók és európeerek! Új pártnak látszó politikai képződmény is csak az ő érték... ó pardon, érdekrendjüknek megfelelő léphet a média nagy nyilvánossága elé. Az alulról jövő népi kezdeményezéseket általában a jog fegyverével igyekeznek még csírájában, minél előbb és minél nagyobb vehemenciával eltaposni. Erre találták ki a mindenható jogállamot!

Lásd Káslér Árpád esete. El tud képzelni olyan helyzetet egy jogállamban a tisztelt Olvasó, hogy a hivatalos szerv azt írja a feljelentést tevő állampolgárnak, ha még egyszer feljelentést mer tenni, mindenféle vizsgálat nélkül ad acta tesszük az ügyet? Merthogy ez kis hazánkban megképződött. Kíváncsi vol-

nék arra, hogy a polgári törvénykönyvben, vagy a büntetőben hol találjuk meg azt a passzust, amely korlátozza az egy állampolgár által tehető feljelentések számát? Ha azt meghaladja, akkor a hivatalos szervek nem kötelesek eljárni? Kiskorúnak, avagy hülyének nézik a magyar társadalmat?

Nincs más út! Legalábbis szerintük.

Mindig van másik út! Legalábbis szerintem.

Nem akarok vészmadaraskodni, de könnyen elképzelhető, hogy ez a politikai generáció is csendben, titokban, talán Soros-ösztöndíjjal pénzelt külföldi magániskolák jól védett berkeiben képezeti már a jövő „(m)agyar” országának politikai vezetőit. A diák megmozdulások félreérthetetlen jeleket mutattak arra vonatkozóan, hogy a politika napi ügyintézői szintjére jelenleg is castingolnak erőteljesen, keresik az utánpótlást.

Egy reményünk azért van. Ez a nemzedék, köszönhetően többek között a felmenők által túlbiztosított kényelemnek és jólétnek, sokkal tehetségtelegebb, mint nagynevű elődeik. Az MSZP-nél érhető ez legjobban tetten, az öregek még rendelkeznek az államszocializmusban gyökerező szakmai rutinnal, már ami egy diktatúra praktikus üzemeltetését illeti, látják, hogy gond lehet a mesterkél Mesterházyból.

Hallani olyan hangokat is, hogy a Jobbik a következő négyéves ciklust is még a megerősödésre, a parlamenti tapasztalatszerzésre szeretné felhasználni. Egy a gond, nincs újabb négy évünk! Sokkal nehezebb lesz a feladat, hiszen jóval kevesebb képviselő juthat a falakon belülré, mégis mindent meg kell tenni majd azért, hogy olyan eredményt érjenek el a választásokkor, hogy megkerülhetetlen legyen a Jobbik! Ez nagyon fontos! Ha ez nem fog megvalósulni, a Jobbik nem lesz képes ezt elérni, fennáll a veszélye annak, hogy az újabb négy esztendő ciklus alatt a Jobbik is át fogja élni számarányaihoz képest ugyanazt a lemorzsolódást, mint most a Fidesz.

A nép közé lövő géppuskalábú ripacs óta azzal a keserű tapasztalással kell együtt élnünk, hogy ez a gátlástalan politikai osztály gyakorlatilag mindent megtehet. A cenzúra immáron napi szintű gyakorlattá vált, lásd Morvai Krisztina esetét a köztelevízióval. De itt nem állnak meg, nem egy vagy két lépéssel, hanem egyenesen utcahosszakkal mennek tovább ezen az úton.

Most éppen a hódmezővásárhelyi illetőségű Lázár János az, aki viszi a prímét. (Hívójele, a prémium kategóriához nélkülözhetetlen közismert autós kiegészítő miatt: Lézer Johnny) A miniszterelnökséget jelenleg vezető államtitkár feljelentett egy internetes hozzászólót. Mit lehet erre mondani?

Próbálom elképzelni, amint bírósági szakra jut a dolog. Ne feledkezzünk meg arról, hogy az internetes szakzsargonban trollnak nevezett, mondjuk úgy, szerény képességű, az irodalmi szintű kifejezőformákkal kapcsolatosan erőteljes hiányosságokat mutató, általában érzelmi reakciókra építő retorikai megnyilvánulásokat megeresztő állampolgár, aki meri venni magának a bátorságot, hogy hangot adjon sajátos véleményének, nos, befizetett adóforintjaiból ő tartja el a tisztelt bíróságot, és az államtitkár úr javadalmazását is ebből a nagy közös bugylerársból perkálják ki. Ha más nem is, de legalább a morgás joga hadd illesse már meg ezt a szerencsétlent. A kritikai stíluson kétségkívül lehet vitatkozni, no meg persze azon is, mit, vagy mennyit köteles túrni egy közszereplő. Gondolom ezúttal is az a bizonyos sokat emlegetett „jó hír” képezi majd a per tárgyát.

Speciel Lázár államtitkár úr esetében megnehezítheti a bíróság dolgát, hogy ez az ember néhányszor már kihúzta a gyufát. Példának okáért nálam személy szerint egy életre eljátszotta a hitelét, amikor olyat talált mondani, hogy az ember annyit ér, amennyije van. Mármint pénze, vagyona. Beszélhetünk-e még jó hírről egy olyan ember esetében, aki szerint mindenki annyit ér csupán, amennyi pénze, vagyona van? Milyen lelkiülete van egy ilyen embernek?

Van-e egyáltalán lelke? És ez az a pont, ahol a maga valójában megértjük, miért ezek az emberek kerülnek a hatalomba és a politikai döntéshozói pozíciókba. Mammon világában, egy istentelen köztársaságban, a hit nélküli Európában az élet útján csupán lélektelen térférgökként kóválygó, haszonleső hatalomkufarok azok, akik gátlástalanul, lelkiismeret furdalás nélkül képesek gonoszra lenni. Igen, gonoszak ők, mert tudatosan ártnak.

Mindeközben az amerikai pénzen kistafrungozott, Ludas Matyi nevére is árnyékot vető Gordon gyerek nyomul ezerrel. Fodor Gábor pártot alapít. Bokros Lajos is pártot alapít, és Kóka Johny is szivárog vissza a kertek alatt. Nem veszik észre magukat.

És mi észrevesszük őket?

Isten áldja Magyarországot!

1 öntudatos pécsi polgár
www.johafigyelunk.hu
Nemzeti InternetFigyelő